

REPUBLIKA E KOSOVËS - REPUBLIKA KOSOVO - REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA KUSHTETUESE
USTAVNI SUD
CONSTITUTIONAL COURT

Priština, dana 21. oktobra 2024. godine
Ref. br:RK 2564/24

REŠENJE O NEPRIHVATLJIVOSTI

u

slučaju br. KI39/24

Podnosilac

Xhylinaze Rama

Ocena ustavnosti

presude [Pml. br. 187/2023] Vrhovnog suda Kosova od 23. maja 2023. godine

USTAVNI SUD REPUBLIKE KOSOVO

u sastavu:

Gresa Caka-Nimani, predsednica
Bajram Ljatifi, zamenik predsednika
Selvete Gërzhaliu-Krasniqi, sudija
Safet Hoxha, sudija
Radomir Laban, sudija
Remzije Istrefi-Peci, sudija
Nexhmi Rexhepi, sudija i
Enver Peci, sudija
Jeton Bytyqi, sudija

Podnosilac zahteva

1. Zahtev je podnela Xhylinaze Rama iz Vitine (u daljem tekstu: podnositeljka zahteva).

Osporena odluka

2. Podnositeljka zahteva osporava presudu [Pml. br. 187/2023] od 23. maja 2023. godine Vrhovnog suda Kosova (u daljem tekstu: Vrhovni sud) u vezi sa presudom [PAKR. br. 733/22] od 3. marta 2023. godine Apelacionog suda Kosova (u daljem tekstu: Apelacioni sud) i presudom [PKR. br. 222/2021] od 24. novembra 2022. godine Osnovnog suda u Gnjilanu (u daljem tekstu: Osnovni sud).
3. Podnositeljka zahteva je osporenu presudu primila 11. jula 2023. godine.

Predmetna stvar

4. Predmetna stvar je ocena ustavnosti osporene presude, kojom se navodi da su podnositeljki zahteva povređena prava i osnovne slobode, zagarantovane Ustavom Republike Kosovo (u daljem tekstu: Ustav). Podnositeljka zahteva nije tačno naglasila koja su joj prava i osnovne slobode zagarantovane Ustavom povređene osporenim aktom.

Pravni osnov

5. Zahtev je zasnovan na stavovima 1 i 7, člana 113. [Jurisdikcija i ovlašćene strane] Ustava, članovima 22. (Procesuiranje podnesaka) i 47. (Individualni zahtevi) Zakona br. 03/L-121 o Ustavnom sudu Republike Kosovo (u daljem tekstu: Zakon) i pravilu 25 (Podnošenje zahteva i odgovora) Poslovnika o radu Ustavnog suda Republike Kosovo (u daljem tekstu: Poslovnik).

Postupak pred Ustavnim sudom

6. Dana 16. februara 2024. godine, podnositeljka je podnela zahtev Ustavnom sudu Republike Kosovo (u daljem tekstu: Sud).
7. Dana 21. februara 2024. godine, predsednica Suda je, odlukom [br. GJR.KI39/24], imenovala sudiju Remziu Istrefi Peci za sudiju izvestioca i odlukom [br. KSH.KI39/24], Veće za razmatranje, sastavljeno od sudija: Selvete Gërxhaliu Krasniqi (predsedavajuća), Safet Hoxha i Radomir Laban (članovi).
8. Dana 11. marta 2024. godine, sudija Jeton Bytyqi je položio zakletvu pred predsednicom Republike Kosovo, kada je i počeo njegov mandat u Sudu.
9. Dana 19. marta 2024. godine, Sud je obavestio podnositeljku o registraciji zahteva i kopiju zahteva dostavio Vrhovnom sudu.
10. Dana 19. marta 2024. godine, Sud je takođe obavestio Osnovni sud u Gnjilanu (u daljem tekstu: Osnovni sud) o registraciji zahteva i tražio da podnesu Sudu povratnicu koja dokazuje kada je podnositeljka zahteva primila osporenu presudu Vrhovnog suda.
11. Dana 22. marta 2024. godine, podnositeljka zahteva je podnela Sudu dodatna dokumenta, uključujući presudu [P. br. 1189/2022] od 4. aprila 2023. godine Osnovnog suda u Gnjilanu, kojom joj je izrečena sudska opomena.
12. Dana 27. marta 2024. godine, Osnovni sud je podneo Sudu povratnicu koja pokazuje da je podnositeljka zahteva osporeni akt primila 11. jula 2023. godine.
13. Dana 29. maja 2024. godine, podnositeljka zahteva je podnela Sudu dopis zajedno sa nekoliko poruka sa društvenih mreža i tražila od Suda da se urgentno pozabavi njenim slučajem.

14. Dana 04. septembra 2024. godine, Veće za razmatranje je razmotrilo izveštaj sudije izvestioca i jednoglasno iznelo preporuku Sudu o neprihvatljivosti zahteva.

Pregled činjenica

15. Na osnovu spisa predmeta proizilazi da je sina podnositeljke zahteva A.R. lišio života B.R. nakon fizičkog sukoba između okrivljenog i oštećenog A.R. i BR. Podnositeljka zahteva je kao oštećeni svedočio u predmetu kao svedok, pokazujući kako je došlo do sukoba između njenog pokojnog sina A.R. i okrivljenog B.R. Kao oštećeni u svojstvu svedoka, svedočio je i suprug podnositeljke zahteva I.R., ujedno otac žrtve A.R.
16. Dana 24. decembra 2021. godine, Osnovno tužilaštvo u Gnjilanu – Departman za teška krivična dela (u daljem tekstu: Tužilaštvo) je podiglo optužnicu [PP.I. br.1 28/2021] protiv optuženog B.R. iz Vitine zbog krivičnih dela teško ubistvo iz člana 173 stav 1 podstav 1.5 Krivičnog zakonika Republike Kosovo (u daljem tekstu: KZRK) i neovlašćeno vlasništvo, kontrola ili posedovanje oružja iz člana 366 stav 1 KZRK-a, zato što je „dana 13.07.2021. god., u 10:59 časova, u Vitini, u ulici „Kemal Azizi“, namerno lišio života sada pokojnog A. R. i pokušao je da liši života oštećenog B. B., na takav način što je nakon fizičkog obračuna između sada optuženog i dvoje oštećenih, ispred restorana – picerije „D&D“ u Vitini, isti su se ponovo sreli na mostu reke „Morava“, preko puta škole „Hodža Junuzi“ u Vitini, kojom prilikom se oštećeni zaustavljaju, a onda je iz vozila tipa „OPEL“ bele boje sa švajcarskim registarskim tablicama, izašao oštećeni A. sa štapom u ruci i krenuo u pravcu vozila „BMW X 5“, sa registarskim tablicama BE-856-674, bele boje, koje se zaustavilo iza njegovog vozila i u tom trenutku, iz tog vozila je izašao optuženi sa pištoljem u ruci, proizvodnje „Tisas Zig 14“, sa serijskim brojem TO620-19BLo3846, kalibra 9 mm, čim je primetio optuženog sa pištoljem, oštećeni A. je pobegao i ušao u svoje vozilo, ali se optuženi približio njegovom vozilu, kod prozora vrata vozača, gde je sedeo sada pokojni A. i pucao u njegovom pravcu i pogodio ga sa četiri metka, u gornju bočnu stranu levog krila, zatim je krenuo u pravcu oštećenog B. B., koji je sedeo na prednjem sedištu suvozača i pucao jednom u njegovom pravcu, a zatim se približio do vrata suvozača dok je oštećeni B. B. izlazio i ponovo pucao iz pištolja još pet puta u njegovom pravcu gde ga je pogodio u abdomen, desno rame, levu i desnu butinu i dok se udaljivao, optuženi ga je šutnuo nogama po raznim delovima tela, nakon što oštećeni A. bude pogođen oružjem od strane optuženog, on je u tom stanju krenuo sa vozilom a koji je, kao posledica, pogodio vozilo tipa „BMW“, crne boje, kojom prilikom su telesne povrede pridobili B. I. i H. I., i od inercije vozila tipa „BMW“, on je pogodio vozilo tipa „Golf IV“ sa registarskim tablicama 06-379-BR, oštećenog M. A., kome je prouzrokovana materijalna šteta, na taj način, iz postupaka optuženog, pokojni A. je preminuo putem tokom njegovog transportovanja u Regionalnu bolnicu u Gnjilanu, dok je oštećenom B. prouzrokovao povrede prirode teških telesnih povreda“.
17. Dana 24. novembra 2022. godine, Osnovni sud je, presudom [PKR. br. 222/202001], oglasio krivim optuženog B.R. za krivično delo teško ubistvo iz člana 173 stav 1 tačka 1.5 KZRK-a i krivično delo neovlašćeno vlasništvo, kontrola ili posedovanje oružja iz člana 366 stav 1 KZRK-a i izrekao mu kaznu zatvora u vremenskom trajanju od 30 (trideset) godina gde je uračunato i vreme provedeno u pritvoru od 13. jula 2021. godine pa dalje. Oštećene strane B.B, I.R, XH.R i B.I za ostvarivanje imovinsko pravnog zahteva upućeni su u redovan građanskopravni spor.
18. Neutvrđenog datuma, protiv presude Osnovnog suda, žalbu je uložila ovlašćena zastupnica oštećene strane, zbog odluke o kazni, sa predlogom da se apelovana presuda preinači i da se optuženom izriče teža kazna nego što mu je izrekao prvostepeni sud. Takođe i branioci osuđenog. B.R su uložili žalbu, zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, povrede krivičnog zakona i odluke o kazni, sa predlogom da se osporena presuda poništi i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovno

suđenje ili preinači u odnosu na zakonsku definiciju krivičnog dela i optuženom izrekne blažu kaznu.

19. Dana 3. marta 2023. godine, Apelacioni sud je, presudom [PAKR. br. 733/22], delimično usvojio žalbu branilaca osuđenog i prema službenoj dužnosti preinačio presudu prvog stepena samo u vezi sa pravnom kvalifikacijom krivičnog dela i odluku o kazni, tako da je krivično delo teško ubistvo iz člana 173 stav 1 tačka 1.5 KZRK-a za koje je oglašen krivim, kvalifikovao kao krivično delo teško ubistvo iz člana 173 stav 1 tačka 11 KZRK-a i izrekao mu kaznu zatvora u vremenskom trajanju od 24 (dvadeset četiri) godine, uzimajući kao utvrđenu kaznu izrečenu zatvorom u vremenskom trajanju od 2 (dve) godine za krivično delo neovlašćeno vlasništvo, kontrola ili posedovanje oružja iz člana 366 stav 1 KZRK-a i osudio jedinstvenom kaznom u vremenskom trajanju od 25 (dvadeset pet) godine, gde je uračunato i vreme provedeno u pritvoru od 13. jula 2021. godine do pravosnažnosti presude.
20. Neutvrđenog datuma, branioci osuđenog B.R. su podneli zahtev za zaštitu zakonitosti Vrhovnom sudu zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka, povrede krivičnog zakona i drugih povreda odredaba krivičnog postupka koje su uticale na zakonitost sudske odluke, sa predlogom da se zahtev usvoji kao osnovan i pobijane presude poništi i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovno suđenje ili da se preinači u odnosu na zakonsku definiciju i odluku o kazni, tako da se osuđenom izrekne blaža kazna.
21. Dana 23. maja 2023. godine, Vrhovni sud je, presudom [Pml. br. 187/2023], delimično usvojio zajednički zahtev branilaca osuđenog, preinačujući presudu Osnovnog suda i Apelacionog suda u vezi sa pravnom kvalifikacijom krivičnog dela i odluke o kazni, tako da Vrhovni sud utvrđuje da u postupcima osuđenog, opisanih u izreci presude pod tačkom 1, postoje obeležja krivičnog dela ubistvo iz člana 172. KZRK-a i za to ga osuđuje sa 19 (devetnaest) godina zatvora, dok mu, uzimajući kao utvrđenu kaznu zatvora u vremenskom trajanju od 2 (dve) godine izrečenu za krivično delo neovlašćeno vlasništvo, kontrola ili posedovanje oružja iz člana 366 stav 1 KZRK-a, u skladu sa odredbom člana 76 stav 2 podstav 2.2 KZRK-a, izriče jedinstvenu kaznu zatvora u vremenskom trajanju od 20 (dvadeset) godina gde je uračunato i vreme provedeno u pritvoru od 13. jula 2021. godine pa dalje.

Navodi podnosioca

22. Podnositeljka zahteva je, kao glavni navod pred Sudom, pokrenula pitanje ocene kazne osuđenog od strane Vrhovnog suda, navodeći da je isti nepravično smanjio kaznu sa 30 godina zatvora na 20 godina.
23. Podnositeljka zahteva navodi da je Vrhovni sud povredio zakon, jer, kako ona ističe “ ... *kada je održano ročište u Vrhovnom sudu bila je najteža emotivna i duhovna situacija i u tom sudu samo zato što su mi krenule suze, jedan od sudija je naredio obezbeđenju da me udalji iz suda kako ne bi učestvovala na ročištu ... Veoma me je povredio Vrhovni sud*”.
24. Pored toga, podnositeljka zahteva navodi da nije mogla da podnese zahtev protiv presude Vrhovnog suda, jer, prema njoj, “*moj razlog zbog kojeg nisam podnela žalbu na ovu odluku Vrhovnog suda je što sam bila sama bez ičije podrške; bila sam u teškom emotivnom i duhovnom stanju; lečila sam se u Vitini kod neurologa dr F.P. ... terapiju koristim do juna, a nakon juna idem na kontrolu. To je razloga zašto se nisam žalila u zakonskom roku*”.

Ocena prihvatljivosti zahteva

25. Sud prvo razmatra da li je zahtev podnositeljke ispunio uslove prihvatljivosti koji su utvrđeni Ustavom, propisani Zakonom i dalje predviđeni Poslovníkom.

26. U tom smislu, Sud se poziva na stavove 1. i 7. člana 113. [Jurisdikcija i ovlašćene strane] Ustava, koji propisuju:

“1. Ustavni sud odlučuje samo u slučajevima koje su ovlašćene strane podnele sudu na zakonit način.

[...]

7. Pojedinci mogu da pokrenu postupak ako su njihova prava i slobode koje im garantuje ovaj Ustav prekršena od strane javnih organa, ali samo kada su iscrpeli sva ostala pravna sredstva, regulisanim zakonom”.

27. Sud takođe u nastavku razmatra da li je podnositeljka zahteva ispunila uslove prihvatljivosti, kao što su propisani u Zakonu. U tom smislu, Sud se poziva na članove 47. (Individualni zahtevi), 48. (Tačnost podneska) i 49. (Rokovi) Zakona, koji propisuju:

Član 47
(Individualni zahtevi)

“1. Svaka osoba ima pravo da od Ustavnog suda zatraži pravnu zaštitu ukoliko smatra da njena Ustavom zagarantovana prava i slobode krši neki javni organ.

2. Osoba može da podnese pomenuti podnesak samo nakon što su iscrpljena sva ostala zakonom određena pravna sredstva”.

Član 48
(Tačnost podneska)

„Podnosilac podneska je dužan da jasno naglasi to koja prava i slobode sumu povređena i koji je konkretan akt javnog organa koji podnosilac želi da ospori”.

Član 49
(Rokovi)

„Podnesak se podnosi u roku od 4 meseci. Rok počinje od dana kada je podnosilac primio sudsku odluku ...”.

28. Sud se dalje poziva i na pravilo 29 (Računanje vremenskih rokova) i pravilo 34 (Kriterijumi prihvatljivosti) Poslovnika:

Pravilo 29
(Računanje vremenskih rokova)

Vremenski rok koji je određen u Ustavu, Zakonu i Poslovniku, 1'acuna se na sledeći način:

[...]

(d) kada je rok izražen u mesecima, isti se završava istekom istog kalendarskog dana u mesecu kao i dan kada se desio događaj ili radnja za koju ti'eba izračunati rok;

[...]

(g) izuzetno, ako rok ističe u subotu, nedelju ili na službeni praznik, on se produžava do kraja prvog radnog dana koji sledi.

Pravilo 34
(Kriterijumi prihvatljivosti)

“(1) Sud može smatrati zahtev prihvatljivim:

[...]

(c) Ako je zahtev podnet u roku od četiri (4) meseca od dana kada je odluka po poslednjem delotvornom pravnom sredstvu dostavljena podnosiocu zahteva; i

29. Što se tiče ispunjenja ovih uslova, Sud prvo ističe da je podnositeljka zahteva ovlašćena strana, koja osporava akt javnog organa, odnosno presudu [Pml. br. 187/2023] od 23. maja 2023. godine Vrhovnog suda, nakon što je iscrpela sva pravna sredstva propisana zakonom.
30. Međutim, na osnovu člana 49. (Rokovi) Zakona, Sud dalje treba da oceni da li je aktuelni zahtev podnet u zakonskom roku od 4 (četiri) meseca koji je propisan članom 49. Zakona i pravilom 34 (1) (c) Poslovnika.
31. S tim u vezi, Sud podseća da je pravilo o roku od četiri meseca autonomno i da se mora razumeti i primeniti na osnovu činjenica svakog slučaja posebno kako bi se obezbedilo delotvorno korišćenje prava na podnošenje zahteva pred Sudom. Sud naglašava da svrha zakonskog roka od 4 (četiri) meseca, definisana članom 49. Zakona i pravilom 34 (1) (c) Poslovnika, služi pravnoj sigurnosti i obezbeđuje da slučajevi koji pokreću ustavna pitanja budu razmotrena u razumnom roku, kao i sprečava da se vlasti i druga pogođena lica drže u stanju neizvesnosti tokom dužeg perioda (vidi, između ostalog, slučajeve Suda: [KI161/23](#), podnositeljka zahteva: *Hedie Bylykbashi*, rešenje o neprihvatljivosti od 25. maja 2023. godine, stav 33; [KI24/23](#), podnosilac zahteva: *Sami Nuredini*, rešenje o neprihvatljivosti od 27. aprila 2023. godine, stav 21; i slučaj ESLJP-a: [Lekić protiv Slovenije](#), zahtevi br. 10865/09, 45886/07 i 32431/08, presuda od 11. decembra 2018. godine, stav 64). Ovo pravilo takođe daje vremena potencijalnom podnosiocu zahteva da odluči li će da podnese zahtev Sudu i, ako da, da odluči o konkretnim argumentima koje treba izneti i toku činjenica, pošto vremenom postaje teško razmotriti pitanja koja je pokrenuo podnosilac zahteva (vidi, slučaj Suda: [KI115/20](#), podnosilac zahteva: *Muharrem Rama*, rešenje o neprihvatljivosti od 3. novembra 2021. godine, stavovi 55 i 56; i slučaj ESLJP-a: [Sabri Güneş protiv Turske](#), zahtev br. 27396/06, presuda od 29. juna 2012. godine, stavovi 52 i 55).
32. Sud takođe u ovom slučaju podseća da se poziva na član 50. (Vraćanje u pređašnje stanje) Zakona, koji utvrđuje sledeće:

Član 50.

(Povraćaj u pređašnje stanje)

Ukoliko podnosilac nije bio u mogućnosti da podnese podnesak u predviđenom roku bez svoje krivice, Ustavni sud je dužan da, na osnovu podneska podnosioca, isti vrati u pređašnje stanje. Podnosilac je dužan da podnese podnesak o povraćaju u pređašnje stanje u roku od petnaest (15) dana, od dana kada je prestao razlog propuštanja i ujedno je dužan da obrazloži svoj zahtev. Povraćaj u pređašnje stanje nije dozvoljen ukoliko je prošla godina ili više od dana proteka roka određenog ovim zakonom.

33. Na osnovu sadržaja člana 50. Zakona, nakon što se podnese konkretan zahtev za povraćaj u pređašnje stanje, trebaju se ispuniti sledeći uslovi: (i) podnosilac zahteva treba da dokaže da bez svoje krivice nije bio u mogućnosti da podnese zahtev u predviđenom roku, odnosno u roku od 4 (četiri) meseca utvrđenog u članu 49. Zakona; (ii) podnosilac ima za obavezu da podnese zahtev za povraćaj u pređašnje stanje u roku od petnaest (15) dana od

- odstranjivanja prepreke; (iii) podnosilac zahteva treba da obrazloži svoj zahtev; i (iv) nije prošlo godinu dana ili više od dana kada je istekao određeni rok ovim Zakonom za podnošenje zahteva u Sudu. Ovi uslovi su kumulativni (vidi slučaj Suda, KI163/20, podnosilac „Inter Eminex“, rešenje o neprihvatljivosti od 18. februara 2021. godine, stav 48). Rekavši to, rok od 4 (četiri) meseca počinje da teče od dana donošenja poslednje odluke u okviru procesa iscrpljivanja pravnih sredstava (vidi, slučaj Suda: [KI59/18](#), podnosilac zahteva: *Strahinja Spasić*, rešenje o neprihvatljivosti od 27. marta 2019. godine, stav 51; i slučaj ESLJP-a: [Chapman protiv Belgije](#), zahtev br. 39619/06, odluka od 5. marta 2013. godine, stav 34).
34. U konkretnom slučaju, Sud naglašava da podnosilac zahteva nije podneo konkretan zahtev za povraćaj u pređašnje stanje (vidi slučaj KI217/21 podnosilac Enver Zhjeqi, zahtev za povraćaj u pređašnje stanje u vezi sa zahtevom KIO2/20, na kojoj je Ustavni sud, odlukom od 29. aprila 2020. godine, odbio po kratkom postupku, i zahtev za ocenu ustavnosti presude Vrhovnog suda Kosova, Pml. Br. 245/2019, od 17. septembra 2019. godine, rešenje o neprihvatljivosti od 6. oktobra 2022. godine). Sud primećuje da je u spisima predmeta podnositeljka zahteva priložila neka uputstva lekara, a koja nose datume 29. septembar 2023. godine, odnosno 13. novembar 2023. i 25. januar 2024. godine, dok je ona podnela svoj zahtev Sudu 16. februara 2024. godine.
35. U ovom kontekstu, u okolnostima ovog konkretnog slučaja, Sud podseća da podnositeljka zahteva osporava presudu [Pml. br. 187/2023] Vrhovnog suda od 23. maja 2023. godine, ali ne precizira koja su joj ustavna prava i slobode povređena. Iz povratnice koju je Osnovni sud dostavio Sudu, potvrđuje se da je podnositeljka zahteva prihvatila osporenu presudu Vrhovnog suda 11. jula 2023. godine i da je svoj zahtev Sudu podnela 16. februara 2024. godine, više od 7 meseci od prihvatanja osporenog akta.
36. Imajući to u vidu, rok od četiri (4) meseca počinje da teče od dana prijema poslednje odluke u okviru postupka iscrpljivanja pravnih sredstva (vidi, slučaj Suda [KI59/18](#), sa podnosiocem zahteva *Strahinja Spasić*, rešenje o neprihvatljivosti, od 27. marta 2019. godine, stav 51; i slučaj ESLJP-a, [Chapman protiv Belgije](#), zahtev br. 39619/06, odluka od 5. marta 2013. godine.
37. U tom smislu, Sud naglašava da kada se podnosiocu zahteva da pravo da dobije kopiju konačne odluke redovnih sudova, na osnovu cilja i svrhe člana 49. (Rokovi) Zakona, period od 4 (četiri) meseca počinje da teče od dana prijema kopije odluke (vidi slučaj Suda, [KI144/22](#), sa podnositeljkom zahteva *Sebahate Dervishi*, rešenje o neprihvatljivosti, od 16. novembra 2022. godine, stav 52; i vidi slučaj ESLJP-a, [Worm protiv Austrije](#), zahtev br. 83/1996/702/894, presuda od 29. avgusta 1997. godine, stav 33).
38. Ovaj uslov je definisan i kroz tačku (c) stava (1) pravila 34. (Kriterijumi prihvatljivosti) Poslovnika, kojim je propisano da se zahtev podnosi u roku od 4 (četiri) meseca od dana kada je odluka po poslednjem delotvornom pravnom sredstvu dostavljena podnosiocu zahteva.
39. U zaključku, iz prethodno razrađenih razloga, Sud utvrđuje da zahtev nije podnet u zakonskom roku definisanom članom 49. Zakona, ali ne ispunjava ni uslove utvrđene u članu 50. Zakona, i pravilom 34. (1) (c) Poslovnika i, shodno tome, Sud ne može razmotriti meritum slučaja, odnosno da li su osporenim presudom povređena ustavna prava podnositeljke zahteva.

IZ TIH RAZLOGA

Ustavni sud, u skladu sa članom 113.7 Ustava, članom 49. i 50. Zakona i u skladu sa pravilom 34. (1) (c) Poslovnika, dana 04. septembra 2024. godine, jednoglasno

ODLUČUJE

- I. DA PROGLASI zahtev neprihvatljivim;
- II. DA DOSTAVI ovo rešenje stranama;
- III. DA OBJAVI ovo rešenje u Službenom listu, u skladu sa stavom 4, člana 20. Zakona;
- IV. Ovo rešenje stupa na snagu na dan objavljivanja u Službenom listu Republike Kosovo u skladu sa stavom 5, člana 20. Zakona.

Sudija izvestilac

Remzie Istrefi Peci

Predsednica Ustavnog suda

Gresa Caka-Nimani